

La gimnasta

La frase final és demolidora. “Hem de tenir mala consciència per haver abandonat i oblidat l’enyorada Aminda.” Ho escriu el mes-tre republicà de Badalona, exiliat, David Auba Ponsa a La humanitat el 1978. Parla d’Aminda Valls. Era la gimnasta de rítmica del Femení, el Club Femení d’Esports de Barcelona. El 14 de gener del 1935 a La Rambla es publica una foto d’un assaig de les “noies” del Femení. És una imatge bonica, plàstica i harmònica, un reclam, que evoca de manera més modesta, perquè sembla una dansa higienista, les composicions artístiques i estètiques de l’Olympia de Leni Riefenstahl. “Aminda Valls mereix que un dia li dediquem un comentari extens”, escriu Romaní, un dels pseudònims d’Anna Murià. Aminda és nom esperantista. Nascuda a Cassà de la Selva el 1905, el pare era taper i l’avi, bullidor de la indústria del suro. Potser eren membres de l’entitat esperantista cassanenca Flugiloj (Ales). L’Aminda va ser membre del comitè organitzador de l’Olimpíada Popular de Barcelona i va treballar amb Jaume Miravittles al Comissariat de Propaganda. La gimnasta volia ser artista. David Auba la recorda magistral fent de Marta de Terra baixa. Aminda tenia els pares grans al Voló i va morir massa jove, el 1960. Però la mala consciència encara ens dura i Aminda Valls és una d’aquestes “dones de país” que surten a les llistes de puntetes, com les seves gimnastes, i com deia Murià caldria fer-ne “un comentari extens”.

Publicat a: El Punt, 28 de gener de 2024

Font del document: <https://www.elpuntavui.cat/opinio/article/8-articles/2379782-la-gimnasta.html>